

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Constatarea faptului că plata tardivă de către Comisie a ultimei rate a sumei plătite reclamantei în temeiul contractului privind proiectul „Collaboration Environment for Strategic Innovation (Laboranova)” în valoare de 20 665,17 EUR constituie o încălcare a obligațiilor sale contractuale și obligarea Comisiei la plata către reclamantă a sumei de 20 665,17 pentru cheltuielile efectuate de reclamantă în a patra perioadă de referință din proiectul Laboranova, majorată cu dobânzi începând de la 12 octombrie 2011;
- constatarea faptului că reclamanta nu e obligată să ramburseze Comisiei suma de 39 657,30 pentru perioada P4 din proiectul Laboranova;
- obligarea Comisiei la plata către reclamantă a sumei de 30 000 EUR ca despăgubire pentru prejudiciul cauzat reputației profesionale suferit de reclamantă prin încălcarea secretului profesional de către Comisie, majorată cu dobânzi compensatorii de la data de 6 octombrie 2011 până la pronunțarea hotărârii definitive în prezenta cauză și dobânzi de întârziere de la data pronunțării până la plata integrală și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

În primul rând, o acțiune pentru angajarea răspunderii Comisiei în temeiul contractului 035262 în vederea executării proiectului „Collaboration Environment for Strategic Innovation (Laboranova)”, în sensul articolului 272 TFUE. În special, reclamanta susține că, deși și a îndeplinit în totalitate și în mod corespunzător obligațiile contractuale, Comisia, fără vreo justificare și contrar prevederilor contractului menționat și principiului bunei credințe, a respins cererea de suportare a cheltuielilor efectuate de reclamantă pentru perioada P4 și a suspendat plata către aceasta. Pentru acest motiv, reclamanta susține că Comisia trebuie să îi plătească suma de 20 665,17 EUR majorată cu dobânzile prevăzute în clauza II 28 alineatul 7 din anexa II la contract începând din 12 octombrie 2011, iar Comisia nu are dreptul să solicite Planet recuperarea sumei de 39 657,30 plătite în avans pentru perioada P4.

În al doilea rând, o acțiune pentru angajarea răspunderii extra-contractuale a Comisiei, în temeiul articolului 340 al doilea paragraf TFUE. În special, reclamanta susține că, prin faptul că a anunțat coordonatorul proiectului despre existența unui audit financiar în legătură cu reclamanta, Comisia a încălcat în mod grav norma privind protecția secretului profesional, afectând prin urmare reputația profesională a reclamantei. Pentru acest motiv, reclamanta solicită despăgubirea prejudiciului moral

suferit împreună cu dobânzile corespunzătoare (dobânzi compensatoare pentru perioada cuprinsă între data comunicării ilegale până la data pronunțării hotărârii în prezenta cauză și până la plata integrală a despăgubirii datorate), rezervându și expres dreptul de a solicita repararea eventualelor prejudicii patrimoniale cauzate de astfel de comportamente ilegale ale Comisiei

Recurs introdus la 16 februarie 2012 de Guido Strack împotriva Ordonanței din 7 decembrie 2011 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-44/05 RENV, Strack/Comisia

(Cauza T-65/12 P)

(2012/C 118/46)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Guido Strack (Köln, Germania) (reprezentant: H. Tettenborn, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile

Recurentul solicită Tribunalului:

- Anularea în întregime a Ordonanței Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a doua) din 7 decembrie 2011 în cauza F-44/05 RENV;
- obligarea părâtei, conform cererii recurentului de la punctul 1 secțiunea A.4. din observațiile depuse la 21 februarie 2011 în cauza F-44/05 RENV, cerere motivată la punctele 78-85 din observațiile menționate, la plata unor daune interese către recurent pentru prejudiciul care rezultă din durata excesivă a procedurii, în sensul articolului 6 CEDO în valoare de cel puțin 2 500 de euro;
- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentul invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea principiului instanței instituite de lege de prevăzut la articolul 6 alineatul (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (denumită în continuare „CEDO”) și la articolul 47 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta”) și pe încălcarea articolului 4 alineatul (4) din anexa I la Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene.

În cadrul acestui motiv, recurentul arată că, inițial, procedura ar fi fost introdusă în fața unei alte camere a Tribunalului Funcției Publice (TFP) și că, în ceea ce privește noua sesizare făcută ulterior, ar lipsi temeiul juridic.

2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 8 alineatul (2) din anexa I la Statutul Curții de Justiție, precum și a articolului 73 din Regulamentul de procedură al TFP

În cadrul acestui motiv, recurentul menționează că, în ceea ce privește cererea sa în cauza principală care nu a fost formulată în actul introductiv, ci numai într-un memoriu ulterior, nu este posibilă pronunțarea unei ordonanțe de trimitere specială întrucât nu ar fi autonomă și nici separabilă.

3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 8 alienatul (2) din anexa I la Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene și a articolului 73 din Regulamentul de procedură al TFP

Recurentul susține că litigiul își are originea în raportul său de muncă și, prin urmare, potrivit articolului 1 din anexa I la Statutul Curții de Justiție, este de competența TFP.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 6 alineatul (1) CEDO și pe articolul 47 din Cartă

În sfârșit, recurentul susține că TFP a încălcat în cadrul procedurii principiul privind dreptul de a fi ascultat și principiul contradictorialității și l-a tratat injust.

— menținerea în vigoare a deciziei atacate până la adoptarea de către Comisia Europeană a măsurilor necesare pentru a se conforma hotărârii care va fi pronunțată de Tribunal și

— obligarea părții la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe faptul că pârâta a săvârșit o eroare vădită de apreciere, prin aplicarea unei marje de profit adecvate și rezonabile a unui importator independent din Uniunea Europeană, fără a stabili astfel un preț de export fiabil în vederea calculării sumei corecte a taxelor antidumping care urmează a fi rambursate, încălcând articolul 2 alineatul (9) și articolul 18 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului ⁽¹⁾.

2. Al doilea motiv este întemeiat pe faptul că pârâta a săvârșit o eroare vădită de apreciere prin deducerea taxelor antidumping, considerate costuri în cadrul calculării prețului de export, fără a stabili o marjă de dumping fiabilă în vederea calculării sumei corecte a taxelor antidumping care urmează a fi rambursate, încălcând astfel articolul 2 alineatele (9) și (11) și articolul 11 alineatul (10) din Regulamentul (CE) nr. 1255/2009 al Consiliului.

3. Al treilea motiv este întemeiat pe faptul că pârâta nu a informat reclamanta, cu promptitudine și în mod adecvat, cu privire la cerințele necesare pentru a se conforma articolului 11 alineatul (10) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului, săvârșind astfel încălcări ale dreptului la apărare, consacrat de dreptul general al Uniunii, și principiului bune administrări, consacrat de asemenea de dreptul general al Uniunii, precum și de articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 323, p. 51).

Acțiune introdusă la 16 februarie 2012 — Mecafer/Comisia

(Cauza T-74/12)

(2012/C 118/47)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Mecafer SA (Valence, Franța) (reprezentant: R. MacLean, Solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— admiterea acțiunii;

— anularea în parte a articolului 1 din Decizia C(2011) 8804 final a Comisiei din 6 decembrie 2011, în măsura în care prin acesta se acordă doar o rambursare parțială a taxelor antidumping plătite de reclamantă și se rețin în mod nelegal sume suplimentare ale rambursărilor de taxe antidumping datorate, în temeiul legii, reclamantei;

Acțiune introdusă la 16 februarie 2012 — Nu Air Polska/Comisia

(Cauza T-75/12)

(2012/C 118/48)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Nu Air Polska sp. z o.o. (Varșovia, Polonia) (reprezentant: R. MacLean, Solicitor)